

regler. Dette forbehold indeholdes også i den gældende lovs § 36, stk. 3, 1. pkt. Forbeholdet indebærer, at der f. eks ikke skal ydes erstatning for forhold, som kun var godkendt midlertidigt.

Efter den gældende lovs § 19, stk. 3, skal anlæggets ejer i de første 3 år stå som rekvirent under en erstatningssag for landvæsenskommissionen, d.v.s. at anlægget skal stille depositum for kommissionens udgifter ved sagens behandling. Efter udløbet af de 3 år må den erstatningssøgende selv stille depositum, uanset at der kan have været god grund til, at han først har rejst sagen på et senere tidspunkt. Omfanget af den vandstandsændring, som anlægget bevirker, vil nemlig først vise sig, når anlægget er nået op på sin højeste ydeevne, og der derefter er gået nogen tid, hvor forholdene herefter er blevet stabile.

Efter stk. 3, 2. pkt. overlades det til amtsrådene (hovedstadsrådet), der ofte vil have en god hydrogeologisk sagkundskab, i hver enkelt erstatningssag at bestemme, om vandforsyningsanlægget skal stille depositum. Det bemærkes i øvrigt, at der kan opnås fri proces til betaling af depositum og sagsomkostninger i erstatningssagerne.

Stk. 3. 3. pkt., svarer for så vidt angår erstatningssagerne til den gældende lovs § 64, stk. 2.

Til § 24.

Bestemmelsen svarer til § 19, stk. 4, i den gældende lov.

Til § 25.

Stk. 1 svarer til den gældende lovs § 37. Det er kun afsaltning af havvand, der kræver ministerens tilladelse, idet anlæg til afsaltning af grundvand skal behandles efter lovens almindelige regler om indvinding.

Stk. 2 og 3 er nye. Indvinding af havvand – bortset fra afsaltning med henblik på drikkevandsforsyning – kræver i øjeblikket ikke indvindings-tilladelse, og dette fastholdes som hovedregel efter lovforslaget. Imidlertid kan der blive behov for begrænsninger, f. eks. hvis der ønskes indvundet vand til kølebrug i meget store mængder eller til brug for markvanding o. lign.

Til § 26.

Som det er anført i de almindelige bemærkninger, kræves der i øjeblikket ikke tilladelse til bortledning af grundvand eller anden sænkning af grundvandsstanden, der foretages i forbindelse med bygge- og anlægsarbejder, gravning af ler, grus, brunkul, kridt m. v. Kommunalbestyrelsen

kan efter den gældende lovs § 35 træffe afgørelse om afhjælpende foranstaltninger, men kan ikke forbyde bortskaffelsen af grundvandet.

Bortpumpning af grundvand sker under forhold af meget varierende karakter. Ved husbyggeri kan der være tale om midlertidige bortpumpninger af grundvand for at holde jorden tør under støbning af fundamenter, og de bortpumpede vandmængder kan være af størrelsesordenen 10 m³ i timen – svarende til ca. 90.000 m³ om året – eller mere. Ved vej- og jernbaneanlæg kan der være tale om lignende bortpumpninger ved støbning af fundamenter til viadukter og til permanent tørholdelse af viadukter og om sænkning af grundvandsstanden ved gennemgravning af bakker. Ved grusgrave og kridtbrud kan der være tale om årelange bortpumpninger af betydelige vandmængder for at holde graven eller bruddet tør under arbejdet.

I et vist omfang reguleres disse foranstaltninger gennem anden lovgivning. Etablering af grundvandspumper ved støbning af fundamenter til bygninger og til permanent tørholdelse af bygninger kræver som hovedregel ikke tilladelse, men kommunalbestyrelsen kan i medfør af § 12 A i bekendtgørelse af byggelov nr. 530 af 25. oktober 1976 skride ind over for sådanne bortpumpninger i områder, hvor jordbundsforholdene er af en sådan beskaffenhed, at en sænkning af grundvandsstanden indebærer en risiko for skade på omliggende bygninger. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at en ny bygning ikke må udføres med kælder, og at bortpumpning ikke må ske. Bestemmelsen sigter ikke mod bevaring af grundvandet, men mod beskyttelse af bestående bygninger. Efter den nugældende råstoflov nr. 285 af 7. juni 1972 og efter den råstoflov nr. 237 af 8. juni 1977, som pr. 1. juli 1978 skal afløse den nugældende lov, kan der i forbindelse med tilladelser til nye råstofindvindinger stilles vilkår om, at der ikke må ske bortpumpning af grundvand. Sådanne tilladelser gives bl. a. under hensyn til beskyttelse af vandforsyningsinteresser. For råstofindvindinger, der var påbegyndt før ikrafttrædelsen af loven af 1972, kan der kun skrives ind mod etablering af bortpumpningsanlæg, hvis der ydes erstatning fra statskassen, jfr. § 5 i loven af 1972. Der vil dog ikke være tale om erstatningspligt, hvis bortpumpningen er af en sådan karakter, at den vil være ulovlig ud fra almindelige naboretssynspunkter. I det hele er der, hvor forholdet ikke er reguleret af anden lovgivning, mulighed for at få en bortledning, der vil være skadelig for vandforsyningen, kendt ulovlig ved en naboretssag for de almindelige domstole,